

Ik wil het hebben over de energietransitie van het hart...
Ja het gaat ook over windmolens en silo's en andere technische zaken.
Maar ik heb het laatste woord en dat is liefde, liefde is het einde liefde is de start.

Artikel 81.

Ik wil het over liefde hebben.
In het burgerlijk wetboek staat er maar een artikel over.
Weinig aangezien het het belangrijkste is wat er is.
En dan nog over de romantische liefde, niet de meest verheffende.
Ik ben pas gescheiden vandaar.
Hier komt hij, artikel 81.
"Echtgenoten zijn elkaar getrouwheid hulp en bijstand verschuldigd.
Ze zijn verplicht elkaar het nodige te verschaffen."

Mooi artikel.

Misschien moeten we het woord echtgenoten vervangen,
voor alle mensen op deze aarde.
Dan hebben de mensen die moeten overleven in plaats van leven, de bewoners waarover hier
gesproken wordt terwijl ze hier niet zijn, de mensen die nu al de dupe zijn van onze manier om de
aarde uit te wonen er ook iets aan...

Marije komt naar me toe met de opgeruimdheid die dagvoorzitters tekent.
Man ik zou elke dag een dagvoorzitter naast mijn bed willen.
Zij vraagt "Ben je liefdevol prikkelend?" of meer "mysterieus horoscoopachtig" of meer een
"stomp in je gezicht?"
Wow...euhhhmmmm.
Moet denken aan die hele korte tijd dat ik op Tinder zat, dan duidt je jezelf ook een beetje met dit
soort termen maar niet zulke mooie als Marije gebruikt.

Euhmmm zeg ik, nog niet helemaal wakker, de dagvoorzitter natuurlijk wel als je de dag voorzit
ben je wakker al voor de dag.

Euhmmm wat een keuze menu, ik denk liefdevol prikkelend.
Ok zegt Marije kordaat, zo mag ze me elke dag helpen ook bij uitzoeken van mijn kleren.
Daarna zegt ze "ik ga mensen ook oproepen niet te verzanden in makkelijk gebabbel en zeggen
dat jij ons daar bij gaat helpen, maar daar moet je je wel comfortabel bij voelen...."
Ja zeg ik...omdat ik me daar comfortabel bij voel, ik dat ik me bij haar comfortabel voel.
Makkelijk gebabbel niet mijn kracht...

Small talk. Moeilijk om het klein te houden.

Heftige zaal dit, niet echt liefdevol licht.

Helder niet flatteus.

Een plek waar dingen aan het licht gaan komen voorbij het gemakkelijke gebabbel, denk ik.

Alles goed? Heb ik altijd nogal lastige vraag gevonden.

Alles en GOED twee container begrippen naast elkaar.

“Hoe gaat het vandaag?” vind ik een veel betere vraag.

Rechtvaardigheid, saamhorigheid, dat neem ik mee van deze dag.

Zo fijn op een plek zijn waar dat een gemeenschappelijk doel is ,en dat ik daar onderdeel van zijn mag.

De dans over vertrouwen is zo mooi, iemand steekt zijn hand op en roept.

En rest snelt ernaartoe.

Ik wil dit in de wereld, overal altijd maar hoe?

Ik zie een winkelstraat waarin iemand met gebroken hart rond loopt.

Hij steekt zijn hand op en dat iedereen dan stopt, wat hij op moment ook voor onzin koopt.

Dat een persoon zijn hand op steekt en valt in onze armen.

Dat wij elkaars huizen elkaars harten op die manier verwarmen.

Dat wij durven vallen en dat er dan altijd mensen zijn.

Die ons willen vangen en dragen met onze zwaarte onze pijn.

Dat is een energie transitie van het hart.

En het is ook technisch allemaal dat weet ik maar dit lijkt me toch ook een goeie start.

Dat we onze arm maar op hoeven steken en dan gedragen worden door elkaar.

Dat we onze arm maar hoeven opsteken en dat er dan steun is, door een eenvoudig gebaar.

Laat ons hiervoor zorgen als we rechtvaardigheid zoeken...

Laat ons hier stiekem terwijl de regering de maatschappij ophitst zachte krachtige vooruitgang boeken.

Want dat voel ik heel sterk ook *dit* gebeurt in Den Haag.

Jullie energie heeft geen transitie nodig, die was zelfreflectie en nuchter positief vandaag....

Ik denk aan de lichtheid en de kracht waarmee de dansers bewegen, de uren trainen die we zien...

Met pijn verdriet en frustratie ook misschien.

Maar nu zijn ze licht en zacht en samen, zo licht en zacht als jullie hier vandaag binnen kwamen.

Kijk naar links en rechts en weet wij doen het samen.

Weet je gesterkt door ons allemaal vandaag.

Waar moeten we mee stoppen? zegt Marije.

Dat is een goeie en eenvoudige vraag.

Wow wat is Marije goed, streng rechtvaardig, liefdevol prikkelend en aardig.

Ik wil wel prikkelend zijn maar dat is niet meer nodig.
Liefde voel ik voor wat er hier gebeurt, prikkels genoeg die van mij erbij zijn overbodig.
Waar moeten we mee stoppen, dat is zo'n goeie vraag daar zijn we klaar voor op dit moment.
Niet *meer* doen en meer willen maar stoppen met dingen, durven te stoppen met al die dingen die je altijd doet omdat je dat bent gewend.

Ben stil met me, dat bord staat naast de deur, met twee stoelen erbij.
De stoelen zijn de hele dag leeg en dat raakte mij.
Ik zou er wel even willen zitten met ieder van jullie vandaag.
Mensen zo druk met antwoorden, maar ik zou even willen zwijgen samen met de vraag.
Even willen zitten op die stoel even stilstaan bij wat ik niet weet in plaats van steeds te zeggen wat ik bedoel.
Maar die stoelen blijven leeg vandaag, en dat zegt veel.
Dat we in een transitie bewegen maar ons zelf ook soms vragen "*wees stil*".
Dus wees even stil voor alles wat niet eerlijk is, voor de mensen die overleven in plaats van leven zoals die geweldige dame op het podium net zei.
Voor de mensen voor wie het leven niet rechtvaardig is, OVER wie we ook vandaag weer praten want meestal zijn ze er niet bij.
Terwijl ze inventief en dapper zijn, omdat ze wijsheid putten uit hun zwoegen en hun pijn.

Ik heb genoten vandaag...
Als snapte ik niet alles moet ik eerlijk zeggen.
Eerst schaamde ik me ervoor, toen dacht ik oh nee ik ben een leek waaraan je het dus net wat rustiger uit zal moeten leggen.
Waar moeten we mee stoppen?
Stoppen met ons schamen.
Stoppen met mensen uitsluiten en een woord gebruiken wat hier heel vaak viel dat woord is SAMEN.
Ik snapte echt niet alles ik ben geen ingenieur maar wel dat er mensen zijn die bezig zijn, met energie en rechtvaardigheid.
Vriendelijke mensen vol goede moed mensen vol zachtaardigheid.
Hoopvol in een verhardende tijd, mensen die samen komen, en dan strijdvaardig praten, die niet alleen to do lists maken maar ook bedenken wat ze voortaan zullen laten.
En ik wil wel prikkelend liefdevol zijn maar liefdevol is beter prikkelend lukt me niet, omdat ik hier een oase van weldenkendheid trof terwijl ik aankwam met verdriet.

Over een wereld die lijkt te verharden, en dat ik steeds denk maar jongens we waren toch bezig met toiletten voor iedereen.
En emancipatie en inclusiviteit en waar gaat het nu in godsnaam heen.

En positief blijven dat is natuurlijk altijd het devies.
Maar ik denk dat je alleen kunt winnen als je ook soms stilt staat bij verlies.
En er gaat veel verloren door wie er nu de macht heeft in Den Haag.
En dat verlies moet ook benoemd worden, in deze veilige omgeving met jullie vandaag.
Want juist als we even toegeven dat we er moedeloos van worden misschien.
Lucht dat genoeg op om ook de lichtpuntjes weer te zien.
En dat lichtpunt vond ik hier...een punt geen puntje moet ik zeggen....
Mensen die het woord kapitalisme als scheldwoord gebruiken die druk knikken als het over rechtvaardigheid gaat en dat je dat niet hoeft uit te leggen.

En soms is het wat technisch en boven mijn pet.
Maar ik voel dat de polarisering hier op de tocht wordt gezet.
Dat jullie zoeken naar saamhorigheid, dat jullie weten dat de energietransitie geen kwestie van mening is maar een feit.
Al heel druk bezig allemaal en niet te stoppen door populistisch gelul.
Niet vatbaar voor het wij zij denken, en andere polariserende flauwekul.
Dansers uitnodigend die ook dingen mogen zeggen, die niet met taal uit zijn te leggen.
En een vegan lunch als vanzelfsprekend heerlijk echt waar.
Mensen die praktische bezig zijn geen schreeuwers geen ego's bescheiden en toch strijdbaar.

Waar moeten we mee stoppen, met verlamdend schuldgevoel, met naar meer verlangen zonder doel, met niet luisteren naar elkaar, na een woord mensen al onderbreken en denken nu is het klaar, met het elkaar zien als gevaar, met uitsluiten en daarmee scoren bij je achterban, met net iets beter luisteren naar een middelbare witte man, met ontkennen dat het genocide is, met nog meer kopen voor elk gemis, met onszelf opsluiten in onze telefoon, met elkaar niet groeten want ja dat is heel gewoon, met mensen dakloos noemen, terwijl zij leven op de straat, en het met DAKLOOS alleen over dat wat zij NIET hebben gaat, stoppen met net iets beter luisteren als een witte man van middelbare leeftijd praat, met vlees eten tijdens het kersdiner, met uitstralen naar heeeeeel veeeeeeel mensen jij doet niet echt mee...

Als ik dit zeg loopt de helft van de zaal weg zegt een man.
Is dat erg? vraagt Marije vrolijk waardoor hij het *wel* zeggen kan.
Ambtenaren, ze moeten niet weg maar spelen verstoppertje zegt hij.
ik hoorde iets over verstoppertje en dat raakte mij, weet je waarom kinderen zich verstoppen?
Om dat ze gevonden willen worden.
Volwassenen trouwens ook, ambtenaren ook.
Laten we elkaar vinden als we ons verstoppen soms misschien.
Weet dat mensen die zich verstoppen heel graag willen worden gevonden willen worden gezien.
Stoppen met schreeuwen stoppen met praten *over* mensen maar ze in het gesprek toelaten.

En dansers vragen met hun kracht iets over vertrouwen te zeggen.
En muzikanten die met hun dwarsfluiten de dwarse waarheden zacht bloot weten te leggen.
Jullie geven mij hoop jullie geven mij troost allemaal.
Echt iedere persoon in de zaal.
Blijf strijden blijf zoeken, en sta soms ook stil bij de vooruitgang die jullie boeken.
Hoop is niet streven naar een goede uitkomst het is doen wat het juiste is.
En dat is wat jullie doen en wat ik in de wereld buiten soms mis.

En artikel 81 for all.

Wij zij elkaar hoop troost en bijstand verschuldigd altijd allemaal, wat is daarop jullie antwoord?

Zaal klapt en zegt “ja”.

Dan verklaar ik jullie nu tot medemens.
Jullie mogen elkaar kussen, mits er sprake is van consent.

<http://www.lauravandolron.com/>

